

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/131/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010419
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4313010419.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, Dr., v trestnej veci proti odsúdenému W. Q., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 218/2007 Z.z. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 30.09.2013 sp. zn. 2Nt/32/2013, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 04.12.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie a vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného W. Q. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 3T/53/2009, z dôvodu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

V jeho odôvodnení súd prvého stupňa poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vyjadrenia procesných strán, odsudzujúce rozhodnutia, právne úvahy, ktorými sa riadil a právne závery, ku ktorým dospel.

Toto uznesenie, ihneď na verejnom zasadnutí, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomných dôvodoch poukázal na nález Ústavného súdu, v zmysle ktorého stratilo účinnosť ustanovenie použitého výroku o treste, preto sa domáhal povolenia obnovy konania a navrhol zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby bolo prikázané súdu prvého stupňa povoliť obnovu konania, zrušiť pôvodný rozsudok a rozhodnúť o dôvodnosti väzby.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť je čiastočne dôvodná.

K dôvodom uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia a k sťažnostným námietkám odsúdeného nadriadený súd uvádza nasledovné.

Nadriadený súd až do doby zjednotenia súdnej praxe ohľadne výkladu § 394 Tr. por. s poukazom na nález ÚS vychádzal z názoru, že len v prípade splnenia zákonných podmienok citovaného §-u súd povolí

obnovu konania v danej veci iba vo výroku o treste a zároveň zruší v dotknutých rozhodnutiach výrok o treste. (§ 400 ods. 1 Tr. por.)

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení do nálezu ÚS ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu ÚS ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Nálezom Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté o tom, že v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. por. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy SR“.

V žiadnom prípade nedošlo citovaným nálezom k zrušeniu celého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda ani k zrušeniu celej tzv. asperačnej zásady, ale len k zrušeniu v časti upravujúcej ukladanie trestu. Praktický význam to má taký, že súd v prípade splnenia zákonných podmienok na použitie § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu postupuje tak, že vykoná úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že zvýši hornú polovicu o jednu tretinu a následne trest ukladá v rámci takto určenej trestnej sadzby.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zhora uvedené právne úvahy nadriadeného súdu dávajú aj konkrétnu a právnymi argumentami podloženú odpoveď na to, že v konaní o povolení obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, dôkazné bremeno na označenie nových skutočností alebo dôkazov je na navrhovateľovi.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa došlo k zjednoteniu súdnej praxe rozhodovania o návrhoch na povolenie obnovy konania v súvislosti s citovaným nálezom ÚS, a to Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 26.11.2013 č. Tpj 44/2013, ktoré zásadným a výrazným spôsobom zmenilo doterajšiu súdnu prax v posudzovaní splnenia podmienok obnovy konania, a preto nadriadený súd vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Bude úlohou súdu prvého stupňa sa opätovne v intenciách citovaného stanoviska zaoberať podaným návrhom, skúmať podmienky § 398 ods. 3 Tr. por., resp. rozhodnúť v zmysle § 403 Tr. por., za tým účelom je nevyhnutné vyžiadať úplné hodnotenie na odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody a

zistiť, či nemá nariadený aj iný výkon trestu odňatia slobody a postupovať tak, aby boli zistené všetky skutočnosti nevyhnutné na celkové a správne rozhodnutie vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.)